

och fröjd från slägte till slägte. Åt dessa våra kraftfulla, christligt sinnade och fromma förfäder, som sofva inom och kring dessa murar, må vi ock på denna minnesfest hembära öfver deras stoft våra tacksägelse för hvad de vördnadshjudande upprest och som för oss bör vara uppväckande, förellysande och efterföljansvärdt. Men — huru har man bevarat deras minnen, som borde lefva i välsignelse? Huru har man ägnat dem tacksamhet? Deras grafvar hafva ej skonats och deras ben hafva icke en gång fått ligga i ro i sina hviloläger. Den vackra omhägnad, som varit omkring detta tempel och deras hvilokamrar, blef kort före min embetstid här nedrifven och hvilolägren utjemnade, ett uttryck af den herrskande tidsandan som för sina verldsliga beräkningar ej skonar det heliga fridlysta; och har man dertill inkräktat å kyrkans tillhörande område.

Sedan vi fäst oss vid detta tempels uppförande och dess i dessa 3:ne särskilda sekler erhållna yttre utseende och form, må vi beskåda dess inre herrlighet, der Herrans vigda altare står upprest, der förgården till himleu bör vara och der vi hafva anledning säga: Detta är ett heligt rum, här bor visserligen Gud och här är himmelens port. Liksom hjertat, vårt inre framför allt skall renas och prydas till Guds rätta tempel, så bör ock den synliga på jorden uppförda helgedomen till sitt inre renad stå i en herrlig skrud. Så stod Salomos strålande tempel. Huru omgafs förbundets ark med cherubim och deras gyllene vingar öfvertäckte den. Dess altaren och kärl och alla de skrudar, hvarmed Herrans tjenare stodo iklädda, allt var herrligt att skåda. — Och — hvilka efterdömen hafva vi uti våra närmaste riken, som vi besöka? Huru stå templen der till det inre förskönade och andaktsbjudande? Man har icke der-

med velat dröja tills man hunnit först se dem till det yttre prydliga, hvilket man ansett sig hellre kunna uppskjuta. Vår S:t Mariæ kyrka, som i äldre tider haft benämningen Vårfrue kirke, har såväl från Danska, som den senare svenska tiden flera dyrbarheter inom dessa hvalf. Hvilken utmärkt dyrbar tillhörighet är denna af hvit och svart marmor här varande predikstol med sina 5 skönt arbetade taflo, föreställande bebådelsen, Jesu födelse, dess nattvard, korsfästelse och uppståndelse, forntidens bildhuggare-mästerstycken, som för sin tid voro hvad Thorvaldsens äro för vår, af hvilka man ser en del utom och inom den nyare Vårfrue kyrkan i Danmarks hufvudstad. På kronan öfver denna märkvärdiga predikstol står den store Christian den IV:des namn, som i denna landsort lemnat så många prisvärda minnen i kyrkobyggnader. Orgeln blef färdig under Carl den XII:s regeringstid, hvars namn öfverst pryder densamma. Detta altare med de kringstående väl utförda Evangelisterne med de sköna taflo, den öfversta innehållande teckningen af Jesu döpelse i Jordan, den andra Jesu stiftelse af Nattvarden med de deröfver liggande englarna, antydande tron och hoppet samt allra öfverst Cherubim med sina vingar kring Glorian, der Jehova-namnet står — och sedan de midt för detta altare nederst i kyrkan å den dervarande Orgel-Läktaren skönt utförda bibliskt historiska taflo hafva tillkommit 1724. Dessa mästerliga stycken å altare och orgelläktare hafva blifvit tecknade af den utmärkt skicklige Akademie-Ritmästaren Mörth i Lund. Fortsättningen å taflo å nuvarande Fruntimmers-Läktaren har utförts af en här i staden på den tiden berömd målare samt Knuts-Gilletts Sekreterare Johanson.

I mindre storlek finnas 5 adeliga Epita-